

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 656/2014**(2014. gada 15. maijs),****ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 77. panta 2. punkta d) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Savienības politikas mērķis Savienības ārējo robežu jomā ir nodrošināt ārējo robežu šķērsošanas efektīvu novērošanu, tostarp veicot robežu uzraudzību, vienlaikus sekmējot to, ka tiek nodrošināta cilvēku dzīvības aizsardzība un glābšana. Robežu uzraudzības mērķis ir nepieļaut neatļautu robežšķērsošanu, apkarot pārrobežu noziedzību un aizturēt personas, kas robežu šķērsojušas nelikumīgi, vai veikt citus pasākumus pret tām. Robežu uzraudzībai būtu efektīvi jānovērš personu izvairīšanās no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās un jāattur no šādas rīcības. Šajā nolūkā robežu uzraudzība neaprobežojas tikai ar neatļautu robežu šķērsošanas mēģinājumu atklāšanu, bet vienlīdz attiecas arī uz citiem pasākumiem, piemēram, to kuģu pārtveršanu, par kuriem ir aizdomas, ka tie mēģina iekļūt Savienībā, nepakļaujoties robežpārbaudēm, kā arī pasākumiem, kas paredzēti, lai risinātu tādas situācijas kā meklēšana un glābšana, kas var rasties robežu uzraudzības operāciju jūrā laikā, un pasākumiem, kuru mērķis ir nodrošināt šādu operāciju veiksmīgu noslēgumu.
- (2) Uz Savienības robežu pārvaldības, patvēruma un imigrācijas politiku un tās īstenošanu attiecas solidaritātes princips un atbildības taisnīga sadalījuma princips starp dalībvalstīm, ievērojot Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 80. pantu. Ja nepieciešams, Savienības aktos, kas pieņemti saskaņā ar minētajām politikas nostādnēm, iekļauj atbilstīgus pasākumus, lai minētais princips stātos spēkā un lai sekmētu sloga sadalījumu, tostarp veicot brīvprātīgu starptautiskās aizsardzības saņēmēju pārvietošanu.
- (3) Šīs regulas darbības jomai būtu jāattiecas tikai uz robežu uzraudzības operācijām, ko veic dalībvalstis pie savām ārējām jūras robežām saistībā ar operatīvo sadarbību, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām ("aģentūra"), kas izveidota ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ⁽²⁾. Izmeklēšanas un sodīšanas pasākumus reglamentē ar valsts krimināltiesībām un savstarpējas tiesiskās palīdzības instrumentiem, kas pastāv Savienībā tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā.
- (4) Aģentūra ir atbildīga par operatīvās sadarbības koordināciju starp dalībvalstīm ārējo robežu pārvaldības jomā, tostarp attiecībā uz robežu uzraudzību. Aģentūra ir arī atbildīga par palīdzību dalībvalstīm apstākļos, kad nepieciešama pastiprināta tehniskā palīdzība pie ārējām robežām, ņemot vērā faktu, ka dažas situācijas var būt saistītas ar humānām ārkārtas situācijām un glābšanu jūrā. Ir nepieciešami īpaši noteikumi attiecībā uz robežu uzraudzības darbībām, ko veic vienas dalībvalsts jūras, sauszemes un gaisa spēku vienības pie citu dalībvalstu jūras robežām vai atklātā jūrā saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē aģentūra, lai vēl vairāk stiprinātu šādu sadarbību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 16. aprīļa nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 13. maija lēmums.

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2007/2004 (2004. gada 26. oktobris), ar ko izveido Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 349, 25.11.2004., 1. lpp.).

- (5) Sadarbība ar kaimiņos esošām trešām valstīm ir būtiski nepieciešama, lai novērstu nelikumīgu robežu šķērsošanu, apkarotu pārrobežu noziedzību un izvairītos no cilvēku bojāejas jūrā. Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004 un ja tiek pilnībā ievērotas migrantu pamattiesības, aģentūra var sadarboties ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, jo īpaši attiecībā uz risku analīzi un apmācību, un tai būtu jāveicina dalībvalstu un trešo valstu operatīvā sadarbība. Ja sadarbība ar trešām valstīm notiek minēto valstu teritorijā vai to teritoriālajā jūrā, dalībvalstīm un aģentūrai būtu jāievēro normas un standarti, kas ir vismaz līdzvērtīgi Savienības tiesību aktos noteiktajām normām un standartiem.
- (6) Eiropas Robežu uzraudzības sistēmai (*Eurosur*), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1052/2013 ⁽¹⁾, tiek stiprināt informācijas apmaiņu un operatīvo sadarbību starp dalībvalstīm un ar aģentūru. Tam jānodrošina, ka būtiski tiek uzlabota stāvokļa apzināšanās un dalībvalstu reaģēšanas spējas, tostarp ar aģentūras atbalstu, lai atklātu, novērstu un apkarotu nelikumīgo migrāciju un pārrobežu noziedzību, un nodrošinātu, ka pie dalībvalstu ārējām robežām tiek aizsargātas un glābtas migrantu dzīvības. Koordinējot robežu uzraudzības operācijas, aģentūrai saskaņā ar minēto regulu būtu jāsniedz dalībvalstīm informācija un analīze par minētajām operācijām.
- (7) Ar šo regulu aizstāj Padomes Lēmumu 2010/252/ES ⁽²⁾, kuru Eiropas Savienības Tiesa ("Tiesa") ir anulējusi ar 2012. gada 5. septembra spriedumu lietā C-355/10. Ar minēto spriedumu Tiesa Lēmumu 2010/252/ES uzturēja spēkā līdz brīdim, kamēr nav stājušies spēkā jauni noteikumi. Tādēļ līdz ar šīs regulas spēkā stāšanās dienu izbeidzas minētā lēmuma spēkā esība.
- (8) Robežu uzraudzības operāciju jūrā laikā dalībvalstīm būtu jāievēro savi attiecīgie pienākumi saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, jo īpaši Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, Starptautisko konvenciju par cilvēku dzīvības aizsardzību uz jūras, Starptautisko konvenciju par meklēšanu un glābšanu uz jūras, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību un tās Protokolu pret migrantu nelikumīgu ieviešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bēgļu statusu, Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgiem, necilvēcīgiem vai cieņu pazemojošiem rīcības un sodīšanas veidiem, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām un citiem attiecīgajiem starptautisko tiesību dokumentiem.
- (9) Koordinējot robežu uzraudzības operācijas jūrā, aģentūrai tās pienākumi būtu jāpilda, pilnībā ievērojot attiecīgos Savienības tiesību aktus, tostarp Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ("harta"), un attiecīgos starptautiskos tiesību aktus, jo īpaši tos, kas minēti 8. apsvērumā.
- (10) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006 ⁽³⁾, un Savienības tiesību aktu vispārējiem principiem, visiem pasākumiem, kurus veic uzraudzības operācijas gaitā, vajadzētu būt samērīgiem ar izvirzītajiem mērķiem, tiem nevajadzētu būt diskriminējošiem, un to īstenošanā būtu pilnībā jāievēro cilvēka cieņa, pamattiesības un bēgļu un patvēruma meklētāju tiesības, tostarp neizraidīšanas princips. Dalībvalstīm un aģentūrai ir saistoši patvēruma *acquis* noteikumi un jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES ⁽⁴⁾ attiecībā uz starptautiskās aizsardzības statusa pieteikumiem, kas iesniegti dalībvalstu teritorijā, tostarp pie to robežām, teritoriālajos ūdeņos vai tranzīta zonās.
- (11) Šīs regulas piemērošanai nevajadzētu skart Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/36/ES ⁽⁵⁾, jo īpaši attiecībā uz palīdzību, ko paredzēts sniegt cilvēku tirdzniecības upuriem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1052/2013 (2013. gada 22. oktobris), ar ko izveido Eiropas Robežu uzraudzības sistēmu (*Eurosur*) (OV L 295, 6.11.2013., 11. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2010/252/ES (2010. gada 26. aprīlis), ar ko papildina Šengenas Robežu kodeksu attiecībā uz jūras ārējo robežu uzraudzību saistībā ar operatīvo sadarbību, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 111, 4.5.2010., 20. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 105, 13.4.2006., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV L 180, 29.6.2013., 60. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/36/ES (2011. gada 5. aprīlis) par cilvēku tirdzniecības novēršanu un apkarošanu un cietušo aizsardzību, un ar kuru aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2002/629/TI (OV L 101, 15.4.2011., 1. lpp.).

- (12) Šī regula būtu jāpiemēro, pilnībā ievērojot neizraidīšanas principu, kā tas definēts hartā un interpretēts Tiesas un Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrā. Saskaņā ar minēto principu nevienu nebūtu jāizceļ krastā kādā valstī, jāliek tajā ieceļot, jānogādā uz to vai kā citādi jāizdod attiecīgās valsts iestādēm, ja *inter alia* ir liela iespējamība, ka attiecīgo personu tur sodīs ar nāvi, spīdzinās, vajās vai citādi necilvēcīgi vai pazemojoši pret viņu izturēsies vai sodīs, vai ja tur šīs personas dzīvība vai brīvība tiktu apdraudēta, pamatojoties uz tās rasi, reliģiju, valstspiederību, seksuālo orientāciju, piederību kādai konkrētai sociālajai grupai vai politiskās pārliecības dēļ, vai ja pastāv nopietns risks, ka pretrunā neizraidīšanas principam no turienes var tikt veikta izraidīšana vai pārvietošana uz citu valsti vai izdošana tai.
- (13) Tas, ka starp kādu dalībvalsti un trešo valsti, iespējams, pastāv vienošanās, neatbrīvo dalībvalstis no to pienākumiem, kas izriet no Savienības un starptautiskajiem tiesību aktiem, jo īpaši attiecībā uz neizraidīšanas principa ievērošanu, ja tās zina vai tām vajadzētu zināt, ka sistēmiski trūkumi patvēruma procedūrā un patvēruma meklētāju uzņemšanas nosacījumos minētajā trešā valstī ir pamatots iemesls uzskatīt, ka patvēruma meklētājam būtu jāstājas ar nopietnu risku, ka pret viņu tur necilvēcīgi vai pazemojoši izturēsies, vai ja tās zina vai tām vajadzētu zināt, ka minētā trešā valsts īsteno praksi, kas ir pretrunā neizraidīšanas principam.
- (14) Jūrā izvēršot robežu uzraudzības operāciju, var rasties situācija, ka ir jāsniedz palīdzība personām, kas atrodas briesmās. Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām katrai valstij ir jāpieprasa tās karoga kuģa kapteinim nekavējoties sniegt palīdzību jebkurai personai, kas atrasta jūrā un kurai draud bojāeja, un iespējami ātri steigties glābt cilvēkus, kuri atrodas briesmās, ciktāl to iespējams izdarīt, neradot nopietnas briesmas kuģim, apkalpei vai pasažieriem. Minētā palīdzība būtu jāsniedz neatkarīgi no to personu valstspiederības vai statusa, kurām vajadzīga palīdzība, vai no apstākļiem, kuros tās ir nokļuvušas. Kuģa kapteinim un apkalpei nebūtu jāpiemēro kriminālsodi tikai tāpēc, ka tie ir izglābuši personas, kas jūrā atradās briesmās, un nogādājuši tās uz drošu vietu.
- (15) Pienākums sniegt palīdzību personām, kuras atrodas briesmās, būtu jāpilda dalībvalstīm saskaņā ar piemērojamiem starptautisko tiesību aktu noteikumiem, kas reglamentē meklēšanas un glābšanas situācijas, un saskaņā ar prasībām par pamattiesību aizsardzību. Ar šo regulu nebūtu jāietekmē meklēšanas un glābšanas dienestu pienākumi, tostarp pienākums nodrošināt, ka koordinācija un sadarbība norit tā, lai izglābtās personas varētu nogādāt drošā vietā.
- (16) Ja jūras operācijas darbības areālā ietilpst trešās valsts meklēšanas un glābšanas reģions, tad, veicot jūras operācijas plānošanu, būtu jācenšas izveidot sakaru kanālus ar šīs trešās valsts meklēšanas un glābšanas iestādēm, tādējādi nodrošinot, ka minētās iestādes spēs reaģēt uz to meklēšanas un glābšanas reģionā notiekošiem meklēšanas un glābšanas gadījumiem.
- (17) Ievērojot Regulu (EK) Nr. 2007/2004, robežu uzraudzības operācijas, kuras koordinē aģentūra, veic saskaņā ar darbības plānu. Tādējādi attiecībā uz jūras operācijām darbības plānā būtu jāietver konkrēta informācija par attiecīgās judikatūras un tiesību aktu piemērošanu tajā ģeogrāfiskajā apgabalā, kurā notiek kopīgā operācija, izmēģinājuma projekts vai ātrās reaģēšanas operācija, tostarp atsaucis uz Savienības un starptautiskajām tiesībām attiecībā uz pārtveršanu, glābšanu jūrā un izceļšanu krastā. Darbības plāns būtu jāizstrādā saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, kas reglamentē pārtveršanu, glābšanu jūrā un izceļšanu krastā saistībā ar robežu uzraudzības operācijām jūrā, ko koordinē aģentūra, un ņemot vērā attiecīgās operācijas konkrētos apstākļus. Darbības plānā būtu jāietver procedūras, ar kurām nodrošina, ka tiek apzinātas personas, kurām ir vajadzīga starptautiskā aizsardzība, cilvēku tirdzniecības upuri, nepilngadīgie bez pieaugušo pavadības un citas mazāk aizsargātas personas un ka tām tiek sniegta atbilstīga palīdzība, tostarp piekļuve starptautiskajai aizsardzībai.
- (18) Prakse saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004 ir tāda, ka katrai jūras operācijai uzņēmējā dalībvalstī tiek izveidota koordinācijas struktūra, kurā ietilpst ierēdņi no uzņēmējas dalībvalsts, pieaicinātie ierēdņi un aģentūras pārstāvji, tostarp aģentūras koordinators. Šī koordinācijas struktūra, kuru parasti dēvē par starptautisko koordinācijas centru, būtu jāizmanto kā saziņas kanāls starp jūras operācijā iesaistītajiem ierēdņiem un attiecīgajām iestādēm.

- (19) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas ir atzīti Līguma par Eiropas Savienību (LES) 2. un 6. pantā un hartā, jo īpaši cilvēka cieņas respektēšana, tiesības uz dzīvību, spīdzināšanas un necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas aizliegums, cilvēku tirdzniecības aizliegums, tiesības uz brīvību un drošību, tiesības uz personas datu aizsardzību, patvēruma tiesības, princips par aizsardzību pārvietošanas un izraidīšanas gadījumā, neizraidīšanas principa ievērošana un diskriminācijas aizliegums, tiesības uz efektīvu tiesisko aizsardzību un bērna tiesības. Dalībvalstīm un aģentūrai šī regula būtu jāpiemēro saskaņā ar minētajām tiesībām un principiem.
- (20) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, pieņemt konkrētus noteikumus attiecībā uz jūras robežu uzraudzību, ko veic robežsargi, kuru darbību koordinē aģentūra, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo pastāv atšķirības to tiesību aktos un praksē, bet operāciju daudznacionālā rakstura dēļ to var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.
- (21) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro. Tā kā šī regula pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome pieņēmusi lēmumu par šo regulu, izlemj, vai tā šo regulu ieviešis savos tiesību aktos.
- (22) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu, kas noslēgts starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu ⁽¹⁾ pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta 1. panta A punktā Padomes Lēmumā 1999/437/EK ⁽²⁾.
- (23) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* ⁽³⁾ noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK ⁽⁴⁾ 3. pantu.
- (24) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu ⁽⁵⁾ pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta A punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2011/350/ES ⁽⁶⁾ 3. pantu.

⁽¹⁾ OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

⁽²⁾ Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

⁽³⁾ OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

⁽⁴⁾ Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

⁽⁶⁾ Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanu Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopien un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanu (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

- (25) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Apvienotā Karaliste nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/365/EK ⁽¹⁾; tādēļ Apvienotā Karaliste nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro.
- (26) Šī regula ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK ⁽²⁾; tādēļ Īrija nepiedalās šīs regulas pieņemšanā, un tai šī regula nav saistoša un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. pants

Darbības joma

Šo regulu piemēro robežu uzraudzības operācijām, ko veic dalībvalstis pie savām ārējām jūras robežām saistībā ar operatīvo sadarbību, kuru koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "aģentūra" ir Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 2007/2004;
- 2) "jūras operācija" ir kopīga operācija, izmēģinājuma projekts vai ātrās reaģēšanas operācija, ko dalībvalstis veic savu ārējo jūras robežu uzraudzībai un ko koordinē aģentūra;
- 3) "uzņēmēja dalībvalsts" ir dalībvalsts, kurā notiek jūras operācija vai no kuras tā tiek uzsākta;
- 4) "iesaistītā dalībvalsts" ir dalībvalsts, kas piedalās jūras operācijā, nodrošinot tehnisko aprīkojumu, izvietojot robežsargus, kas ir daļa no Eiropas robežsardzes vienībām, vai citu attiecīgu personālu, bet kura nav uzņēmēja dalībvalsts;
- 5) "iesaistītā vienība" ir jūras, sauszemes vai aviācijas vienība, kas ir tās uzņēmējas vai iesaistītās dalībvalsts pārziņā, kura piedalās jūras operācijā;
- 6) "starptautiskais koordinācijas centrs" ir koordinācijas struktūra, kas izveidota uzņēmējā dalībvalstī jūras operācijas koordinēšanai;
- 7) "valsts koordinācijas centrs" ir valsts koordinācijas centrs, kas izveidots Eiropas Robežu uzraudzības sistēmas (*Eurosur*) vajadzībām saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1052/2013;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2000/365/EK (2000. gada 29. maijs) par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 131, 1.6.2000., 43. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

- 8) "darbības plāns" ir darbības plāns, kas minēts Regulas (EK) Nr. 2007/2004 3.a un 8.e pantā;
- 9) "kuģis" ir jebkāda veida peldlīdzeklis, kuru izmanto vai kuru var izmantot jūrā, tostarp laivas, peldošas platformas, beziegrimes peldlīdzekļi un hidrolidmašīnas;
- 10) "kuģis bez valstspiederības" ir kuģis bez valstspiederības vai kuģis, kas ir pielīdzināms kuģim bez valstspiederības, ja neviena valsts nav devusi kuģim tiesības kuģot ar tās karogu vai ja tas kuģo ar divu vai vairāku valstu karogiem, izmantojot tos pēc vajadzības;
- 11) "Protokols pret migrantu nelikumīgu ieviešanu" ir Protokols pret migrantu nelikumīgu ieviešanu pa zemes, jūras un gaisa ceļiem, kurš papildina Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju pret transnacionālo organizēto noziedzību, kas parakstīta 2000. gada decembrī Palermo, Itālijā;
- 12) "droša vieta" ir vieta, kurā glābšanas operācija tiek uzskatīta par pabeigtu un kurā izdzīvojušo personu dzīvības drošība netiek apdraudēta, kurā var apmierināt šo personu cilvēka pamatvajadzības un no kuras, ņemot vērā šo personu pamattiesību aizsardzību, saskaņā ar neizraidīšanas principu var nodrošināt transportu uz izdzīvojušo personu nākamo ceļojuma punktu vai galamērķi;
- 13) "glābšanas koordinācijas centrs" ir vienība, kas ir atbildīga par to, lai sekmētu meklēšanas un glābšanas dienestu efektīvu organizāciju un koordinētu meklēšanas un glābšanas operāciju izpildi meklēšanas un glābšanas reģionā, kā definēts Starptautiskajā konvencijā par meklēšanu un glābšanu uz jūras;
- 14) "piegulošā zona" ir teritoriālajai jūrai pieguloša zona, kas definēta Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas 33. pantā, ja tā ir oficiāli pasludināta;
- 15) "piekrastes dalībvalsts" ir dalībvalsts, kuras teritoriālā jūrā vai piegulošajā zonā notiek pārtveršana.

II NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

3. pants

Drošība jūrā

Pasākumus, kas veikti jūras operācijas nolūkiem, veic tādā veidā, lai katrā gadījumā nodrošinātu pārtverto vai izglābto personu un iesaistīto vienību vai trešo personu drošību.

4. pants

Pamattiesību aizsardzība un neizraidīšanas princips

1. Ja tas ir pretrunā neizraidīšanas principam, nevienam neizceļ krastā kādā valstī, neliek iecerot tajā, nenogādā uz to vai kā citādi neizdot attiecīgās valsts iestādēm, ja *inter alia* ir liela iespējamība, ka attiecīgo personu tur sodīs ar nāvi, spīdzinās, vajās vai citādi necilvēcīgi vai pazemojoši pret viņu izturēsies vai sodīs, vai ja tur šīs personas dzīvība vai brīvība tiktu apdraudēta, pamatojoties uz tās rasi, reliģiju, valstspiederību, seksuālo orientāciju, piederību kādai konkrētai sociālajai grupai vai politiskās pārliecības dēļ, vai ja pastāv nopietns risks, ka pretrunā neizraidīšanas principam no turienes var tikt veikta izraidīšana vai pārvietošana uz citu valsti vai izdošana tai.

2. Saistībā ar jūras operācijas plānošanu apsverot iespēju kādu personu izcelt krastā trešā valstī, uzņēmēja dalībvalsts, koordinējot darbību ar iesaistītajām dalībvalstīm un aģentūru, ņem vērā vispārējo situāciju šajā trešajā valstī.

Izvērtējot vispārējo situāciju trešā valstī, par pamatu izmanto informāciju, kas iegūta no dažādiem avotiem un kas var ietvert informāciju no citām dalībvalstīm, Savienības struktūrām, birojiem un aģentūrām un attiecīgām starptautiskajām organizācijām, un šādā izvērtējumā var ņemt vērā migrācijas un patvēruma jomas vienošanās un projektus, ko īsteno saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un izmantojot Savienības līdzekļus. Šāds izvērtējums ir daļa no darbības plāna, to dara pieejamu iesaistītajām vienībām un pēc vajadzības atjaunina.

Pārtvertās vai izglābtās personas neizceļ krastā, neliek ieceļot un nenogādā trešā valstī vai citādā veidā nenodod trešās valsts iestādēm, ja uzņēmējai dalībvalstij vai iesaistītajām dalībvalstīm ir zināms vai būtu jāzina, ka minētā trešā valsts īsteno praksi, kas aprakstīta 1. punktā.

3. Jūras operācijas laikā, pirms pārtvertās vai izglābtās personas tiek izceltas krastā, tām liek ieceļot vai tās nogādā trešās valsts iestādēm un, saskaņā ar 2. punktu ņemot vērā izvērtējumu par vispārējo situāciju šajā trešā valstī, iesaistītās vienības, neskarot 3. pantu, izmanto visus līdzekļus, lai identificētu pārtvertās vai izglābtās personas, izvērtētu to personiskos apstākļus, šīm personām saprotamā veidā vai veidā, kuru, pamatoti spriežot, tās varētu saprast, informētu tās par galamērķi un dotu tām iespēju izteikt jebkādus iemeslus, kāpēc tās uzskata, ka viņu izcelšana krastā ierosinātajā vietā pārkāptu neizraidīšanas principu.

Minētajos nolūkos darbības plānā paredz papildu elementus, tostarp vajadzības gadījumā piekrastes medicīniskā personāla, tulku, juridisko konsultantu un citu attiecīgu uzņēmēju un iesaistīto dalībvalstu ekspertu pieejamību. Katrā iesaistītajā vienībā ir vismaz viena persona, kas ir apguvusi pirmās palīdzības pamatus.

Pamatojoties uz informāciju, ko sniedz uzņēmējas un iesaistītās dalībvalstis, 13. pantā minētajā ziņojumā ietver sīkāku izklāstu par krastā izcelšanas gadījumiem trešās valstīs un to, kā iesaistītās vienības ir piemērojušas katru šā punkta pirmajā daļā minēto procedūru elementu, lai nodrošinātu neizraidīšanas principa ievērošanu.

4. Iesaistītās vienības jūras operācijas gaitā ņem vērā īpašās vajadzības, kas ir bērniem, tostarp nepilngadīgajiem, ko nepavada pieaugušie, personām, kas cietušas no cilvēku tirdzniecības, personām, kurām vajadzīga steidzama medicīniska palīdzība, personām ar invaliditāti, personām, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība, un citām personām, kas ir īpaši mazāk aizsargātā situācijā.

5. Šajā regulā jebkura jūras operācijas laikā iegūtu personas datu apmaiņa ar trešām valstīm ir stingri ierobežota, nepārsniedzot to, kas ir pilnīgi nepieciešams, un to veic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 95/46/EK⁽¹⁾, Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI⁽²⁾ un attiecīgajiem valsts noteikumiem par datu aizsardzību.

Jūras operācijas laikā iegūtu personas datu apmaiņa ar trešām valstīm par pārtvertajām vai izglābtajām personām ir aizliegta, ja pastāv nopietns risks, ka tiks pārkāpts neizraidīšanas princips.

6. Iesaistītās vienības, veicot savus pienākumus, pilnībā respektē cilvēka cieņu.

7. Šo pantu piemēro visiem pasākumiem, ko dalībvalstis vai aģentūra veic saskaņā ar šo regulu.

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.).

(2) Padomes Pamatlēmums 2008/977/TI (2008. gada 27. novembris) par tādu personas datu aizsardzību, ko apstrādā, policijas un tiesu iestādēm sadarbojoties krimināllietās (OV L 350, 30.12.2008., 60. lpp.).

8. Robežsargi un citi darbinieki, kas piedalās jūras operācijā, tiek apmācīti attiecībā uz atbilstīgajiem pamattiesību, bēgļu tiesību un meklēšanas un glābšanas starptautiskā tiesiskā režīma noteikumiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004. 5. panta otro daļu.

III NODAĻA

ĪPAŠI NOTEIKUMI

5. pants

Atklāšana

1. Atklājot kuģi, par kuru ir aizdomas, ka ar to ved personas, kas izvairās vai gatavojas izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, vai ka tas ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem, iesaistītās vienības tam tuvojas, lai noteiktu tā identitāti un valstspiederību, un, pirms veikt turpmākus pasākumus, tās minēto kuģi uzrauga no piesardzīga attāluma, veicot visus nepieciešamos piesardzības pasākumus. Iesaistītās vienības ievāc informāciju par minēto kuģi un nekavējoties to paziņo starptautiskajam koordinācijas centram, tostarp, ja iespējams, informāciju par to, kāda ir uz kuģa esošo personu situācija, jo īpaši par to, vai viņu dzīvībai draud briesmas, vai arī uz kuģa ir personas, kurām vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība. Starptautiskais koordinācijas centrs minēto informāciju nosūta uzņēmējas dalībvalsts valsts koordinācijas centram.

2. Ja kuģis gatavojas iebraukt vai ir iebraucis tādas dalībvalsts teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā, kura nepiedalās jūras operācijā, jūras operācijā iesaistītās vienības apkopo informāciju par šo kuģi un paziņo to starptautiskajam koordinācijas centram, kurš minēto informāciju nosūta attiecīgās dalībvalsts valsts koordinācijas centram.

3. Iesaistītās vienības ievāc informāciju par jebkuru kuģi, par ko ir aizdomas, ka tas veic tādas nelikumīgas darbības jūrā, kas neietilpst jūras operācijas darbības jomā, un paziņo šādu informāciju starptautiskajam koordinācijas centram, kurš minēto informāciju nosūta attiecīgās dalībvalsts valsts koordinācijas centram.

6. pants

Pārtveršana teritoriālajā jūrā

1. Uzņēmējas dalībvalsts vai kaimiņos esošās iesaistītās dalībvalsts teritoriālajā jūrā, minētā valsts atļauj iesaistītām vienībām veikt vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis iespējams pārvadā personas, kas gatavojas izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, vai ka tas ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem:

- a) lūdz informāciju un lūdz uzrādīt īpašuma tiesības apliecinājošus dokumentus par kuģi, reģistrācijas dokumentus un ar ceļošanu saistītu dokumentāciju, un identifikācijas un valstspiederības dokumentus, un citus attiecīgus datus par personām, kas atrodas uz kuģa, tostarp to, vai uz kuģa atrodas personas, kurām vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība, un informē personas, kas atrodas uz kuģa, par to, ka tām var neļaut šķērsot robežu;
- b) aptur kuģi, uzkāpj uz tā un pārmeklē kuģi, tā kravu un uz tā esošas personas, un iztaujā šīs personas, un informē tās, ka kuģa apkalpei var piemērot sankcijas par ceļojuma sekmēšanu.

2. Ja tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina minētās aizdomas, minētā uzņēmēja dalībvalsts vai kaimiņos esošā iesaistītā dalībvalsts var atļaut iesaistītajām vienībām veikt vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

- a) aizturēt kuģi un personas, kas atrodas uz kuģa;
- b) pavēlēt kuģim mainīt kursu, novirzot to ārpus teritoriālās jūras vai pieguļošās zonas vai uz mērķi, kas neatrodas tajās, tostarp eskortējot kuģi vai paliekot tā tuvumā, līdz tiek gūts apstiprinājums tam, ka kuģis ieturēs šo norādīto kursu;

c) saskaņā ar darbības plānu nogādāt kuģi vai uz tā esošās personas piekrastes dalībvalstī.

3. Jebkādi pasākumi, ko veic saskaņā ar 1. vai 2. punktu, ir samērīgi un tie nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šā panta mērķus.

4. Piemērojot 1. un 2. punktu, uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

Iesaistītā vienība ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību informē uzņēmēju dalībvalsti ikreiz, kad kuģa kapteinis pieprasa, lai tiktu informēts karoga valsts diplomātiskais pārstāvis vai konsulārā amatpersona.

5. Ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis bez valstspiederības pārvadā personas, kuras gatavojas izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, vai tas ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem, uzņēmēja dalībvalsts vai kaimiņos esošā iesaistītā dalībvalsts, kuras teritoriālajā jūrā minētais kuģis bez valstspiederības tiek pārtverts, atļauj veikt vienu vai vairākus no 1. punktā izklāstītajiem pasākumiem un var atļaut veikt vienu vai vairākus no 2. punktā izklāstītajiem pasākumiem. Uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

6. Visas operatīvās darbības tās dalībvalsts teritoriālajā jūrā, kura nepiedalās jūras operācijā, veic saskaņā ar šīs dalībvalsts atļauju. Uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai, pamatojoties uz turpmāko darbības norisi, ko šī dalībvalsts ir atļāvusi.

7. pants

Pārtveršana atklātā jūrā

1. Iesaistītās vienības, ievērojot karoga valsts atļauju saskaņā ar Protokolu pret migrantu nelikumīgu ievēšanu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar valsts un starptautiskiem tiesību aktiem, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem atklātā jūrā veic vienu vai vairākus no turpmāk minētajiem pasākumiem.:

a) lūdz informāciju un lūdz par kuģi uzrādīt īpašuma tiesības apliecinājošus dokumentus, reģistrācijas dokumentus un ar ceļošanu saistītu dokumentāciju, un identifikācijas un valstspiederības dokumentus, un citus attiecīgus datus par personām, kas atrodas uz kuģa, tostarp par to, vai uz kuģa atrodas personas, kurām ir vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība;

b) aptur kuģi, uzkāpj uz tā un pārmeklē kuģi, tā kravu un uz tā esošās personas, un iztaujā šīs personas un informē tās, ka kuģa apkalpei var piemērot sankcijas par ceļojuma sekmēšanu.

2. Ja tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina minētās aizdomas, iesaistītās vienības, ievērojot karoga valsts atļauju saskaņā ar Protokolu pret migrantu nelikumīgu ievēšanu un attiecīgos gadījumos saskaņā ar valsts un starptautiskiem tiesību aktiem, var veikt vienu vai vairākus no šādiem pasākumiem:

a) aizturēt kuģi un personas, kas atrodas uz kuģa;

b) brīdināt kuģi un pavēlēt kuģim neiebraukt teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā un vajadzības gadījumā prasīt kuģim mainīt kursu uz mērķi, kas neatrodas teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā;

c) nogādāt kuģi vai personas, kas uz tā atrodas, uz trešo valsti vai citādā veidā nodot kuģi vai uz tā esošās personas trešo valstu iestādēm;

d) nogādāt kuģi vai uz tā esošās personas uzņēmēja dalībvalstī vai kaimiņos esošā iesaistītajā dalībvalstī.

3. Jebkādi pasākumi, ko veic saskaņā ar 1. vai 2. punktu, ir samērīgi un tie nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu šā panta mērķus.

4. Piemērojot 1. un 2. punktu, uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

5. Ja kuģis kuģo ar uzņēmējas dalībvalsts vai iesaistītās dalībvalsts karogu vai tam ir šādas dalībvalsts valstspiederības reģistrācijas zīmes, minētā dalībvalsts pēc kuģa valstspiederības apstiprināšanas var atļaut veikt vienu vai vairākus 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus. Pēc tam uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

6. Ja kuģis kuģo ar dalībvalsts, kura nepiedalās jūras operācijā, vai trešās valsts karogu vai tam ir šādas valsts valstspiederības reģistrācijas zīmes, uzņēmēja dalībvalsts vai kāda iesaistītā dalībvalsts atkarībā no tā, kuras valsts iesaistītā vienība ir pārtvērusi minēto kuģi, paziņo šā kuģa karoga valstij, pieprasa reģistrācijas apstiprinājumu un, ja valstspiederība ir apstiprināta, tā lūdz karoga valstij veikt pasākumus, lai izbeigtu tās kuģa izmantošanu migrantu nelikumīgai ievēšanai. Ja karoga valsts nevēlas vai nespēj vai nu pati, vai ar iesaistītās vienības dalībvalsts palīdzību veikt šādus pasākumus, minētā dalībvalsts lūdz karoga valstij atļaut veikt jebkuru no 1. un 2. punktā paredzētajiem pasākumiem. Uzņēmēja dalībvalsts vai iesaistītā dalībvalsts informē starptautisko koordinācijas centru par visu saziņu ar karoga valsti un par iecerētajām darbībām vai pasākumiem, kurus atļāvusi karoga valsts. Pēc tam uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

7. Ja, neraugoties uz to, ka kuģis kuģo ar ārvalsts karogu vai atsakās rādīt karogu, ir pamats aizdomām, ka patiesībā kuģim ir tāda pati valstspiederība kā iesaistītajai vienībai, šī iesaistītā vienība pārbauda, vai kuģim ir tiesības kuģot ar attiecīgo karogu. Šajā nolūkā tā var tuvoties aizdomās turētajam kuģim. Ja aizdomas saglabājas, tā veic turpmāku pārbaudi uz kuģa, ko dara pēc iespējas uzmanīgi.

8. Ja, neraugoties uz to, ka kuģis kuģo ar ārvalsts karogu vai atsakās rādīt karogu, ir pamats aizdomām, ka patiesībā kuģim ir uzņēmējas dalībvalsts vai iesaistītās dalībvalsts valstspiederība, iesaistītā vienība pārbauda kuģa tiesības kuģot ar tā karogu.

9. Ja 7. vai 8. punktā minētajos gadījumos tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina aizdomas par kuģa valstspiederību, atbilstīgā uzņēmēja dalībvalsts vai atbilstīgā iesaistītā dalībvalsts var atļaut veikt vienu vai vairākus 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus. Pēc tam uzņēmēja dalībvalsts ar starptautiskā koordinācijas centra starpniecību dod atbilstīgus norādījumus iesaistītajai vienībai.

10. Līdz karoga valsts atļaujas saņemšanai vai tās neesamības gadījumā kuģi uzrauga no piesardzīga attāluma. Bez nepārprotamas atļaujas no karoga valsts neveic nekādus citus pasākumus, izņemot pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu draudošas briesmas personu dzīvībai, vai pasākumus, kas izriet no attiecīgiem divpusējiem vai daudzpusējiem nolīgumiem.

11. Ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka kuģis bez valstspiederības ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā pa jūras ceļiem, iesaistītā vienība drīkst uzkāpt uz kuģa un pārmeklēt to nolūkā pārbaudīt tā bezvalstniecību. Ja tiek atklāti pierādījumi, kas apstiprina minētās aizdomas, iesaistītā vienība informē uzņēmēju dalībvalsti, kura vai nu pati, vai ar iesaistītās vienības dalībvalsts palīdzību saskaņā ar valsts tiesību aktiem un starptautiskajām tiesībām var veikt turpmākus atbilstīgus pasākumus, kā paredzēts 1. un 2. punktā.

12. Dalībvalsts, kuras iesaistītā vienība ir veikusi jebkuru pasākumu saskaņā ar 1. punktu, nekavējoties informē karoga valsti par minētā pasākuma rezultātiem.

13. Valsts ierēdnis, kas starptautiskajā koordinācijas centrā pārstāv uzņēmēju dalībvalsti vai iesaistīto dalībvalsti, ir atbildīga par saziņas veicināšanu ar atbilstīgās dalībvalsts attiecīgajām iestādēm, lai tiktu saņemta atļauja pārbaudīt kuģa tiesības kuģot ar tās karogu vai lai veiktu jebkuru no šā panta 1. un 2. punktā paredzētajiem pasākumiem.

14. Ja nav atrasti pierādījumi, kas apstiprinātu aizdomas, ka kuģis atklātā jūrā ir iesaistīts migrantu nelikumīgā ievēšanā, vai ja iesaistītā vienība jurisdikcijas ierobežojumu dēļ nav kompetenta rīkoties, tomēr joprojām ir pamatotas aizdomas, ka kuģis pārvadā personas, kas gatavojas sasniegt dalībvalsts robežu un izvairīties no pārbaudēm robežšķērsošanas vietās, minēto kuģi turpina uzraudzīt. Starptautiskais koordinācijas centrs paziņo informāciju par minēto kuģi tās dalībvalsts valsts koordinācijas centram, kuras virzienā tas dodas.

8. pants

Pārtveršana pieguļošajā zonā

1. Uzņēmējas dalībvalsts vai kaimiņos esošās iesaistītās dalībvalsts pieguļošajā zonā 6. panta 1. un 2. punktā paredzētos pasākumus veic saskaņā ar minētajiem punktiem un 3. un 4. punktu. Jebkuru atļauju, kas minēta 6. panta 1. un 2. punktā, var dot tikai pasākumiem, kas ir vajadzīgi, lai novērstu attiecīgo normatīvo aktu pārkāpumus attiecīgās dalībvalsts teritorijā vai teritoriālajā jūrā.

2. Tās dalībvalsts pieguļošajā zonā, kura nepiedalās jūras operācijā, pasākumus, kas paredzēti 6. panta 1. un 2. punktā, neveic bez šādas dalībvalsts atļaujas. Starptautisko koordinācijas centru informē par visu saziņu ar minēto dalībvalsti un par turpmāko darbības norisi, ko šī dalībvalsts atļāvisi. Ja minētā dalībvalsts nedod šādu atļauju un ja ir pamats aizdomām, ka attiecīgais kuģis pārvadā personas, kas gatavojas sasniegt dalībvalsts robežu, piemēro 7. panta 14. punktu.

3. Ja pieguļošo zonu tranzītā šķērso kuģis bez valstspiederības, piemēro 7. panta 11. punktu.

9. pants

Meklēšanas un glābšanas situācijas

1. Dalībvalstis ievēro savu pienākumu sniegt palīdzību visiem kuģiem vai personām, kas jūrā atrodas briesmās, un jūras operācijas laikā tās nodrošina, ka to iesaistītās vienības pilda šo pienākumu saskaņā ar starptautiskām tiesībām, un ievērojot pamattiesības. Tās šādi rīkojas neatkarīgi no minēto personu valstspiederības vai statusa, vai apstākļiem, kādos minētās personas atrastas.

2. Lai varētu risināt meklēšanas un glābšanas situācijas, kas var rasties jūras operācijas laikā, operācijas plānā saskaņā ar attiecīgajām starptautiskajām tiesībām, tostarp par meklēšanu un glābšanu, ir iekļauti vismaz šādi noteikumi:

a) ja jūras operācijas gaitā iesaistītajām vienībām ir iemesls uzskatīt, ka tās saskaras ar nenoteiktības, trauksmes vai briesmu fāzi attiecībā uz kuģi vai uz jebkuru personu, kas atrodas uz kuģa, iesaistītās vienības nekavējoties nosūta visu pieejamo informāciju tam glābšanas koordinācijas centram, kurš atbild par meklēšanas un glābšanas reģionu, kurā situācija ir izveidojusies, un nodod sevi šā glābšanas koordinācijas centra rīcībā;

b) iesaistītās vienības pēc iespējas ātrāk informē starptautisko koordinācijas centru par visu saziņu ar glābšanas koordinācijas centru un par vienību veiktajiem pasākumiem;

c) kuģis vai personas, kas atrodas uz kuģa, uzskatāmi par nenoteiktības fāzē nonākušiem jo īpaši tad, ja:

i) ja persona ir izsludināta par pazudušu vai ja kuģis kavē grafiku; vai

ii) ja persona vai kuģis nav snieguši plānotu pozīcijas vai drošības ziņojumu;

- d) kuģis vai personas, kas atrodas uz kuģa, uzskatāmi par trauksmes fāzē nonākušiem jo īpaši tad, ja:
- i) pēc nenoteiktības fāzes nav izdevies sazināties ar personu vai kuģi un citiem attiecīgiem avotiem adresēti informācijas pieprasījumi nav devuši rezultātus; vai
  - ii) ir saņemta informācija, kas norāda, ka ir traucēta kuģa darbības efektivitāte, tomēr šie traucējumi nav tik apjomīgi, lai liecinātu par iespējamu briesmu stāvokli;
- e) kuģis vai personas, kas atrodas uz kuģa, uzskatāmi par briesmu fāzē nonākušiem jo īpaši tad, ja:
- i) ir saņemta apstiprinoša informācija par to, ka personai vai kuģim draud briesmas un nekavējoties ir vajadzīga palīdzība;
  - ii) pēc trauksmes fāzes panākumiem nav vainagojušies turpmāki mēģinājumi sazināties ar personu vai kuģi un sekmīgs rezultāts nav bijis arī plašākiem papildu informācijas pieprasījumiem, tādējādi norādot uz iespējamību, ka pastāv briesmu stāvoklis; vai
  - iii) ir saņemta informācija, kas norāda, ka kuģa darbības efektivitāte ir traucēta tiktāl, ka pastāv briesmu stāvokļa iespējamība;
- f) apsverot to, vai kuģis ir nenoteiktības, trauksmes vai briesmu fāzē, iesaistītās vienības ņem vērā un atbildīgajam glābšanas koordinācijas centram nosūta visu attiecīgo informāciju un novērojumus, tostarp šādu informāciju:
- i) vai ir lūgums pēc palīdzības, tomēr šāds lūgums nav vienīgais faktors, lai noteiktu, vai pastāv briesmu stāvoklis;
  - ii) kuģa derīgums kuģošanai un iespējamība, ka kuģis nerasniegs savu galamērķi;
  - iii) uz kuģa esošo personu skaits attiecībā pret kuģa tipu un stāvokli;
  - iv) vai uz kuģa ir vajadzīgie krājumi, piemēram, degviela, ūdens un pārtika, lai sasniegtu krastu;
  - v) vai uz kuģa ir kvalificēta kuģa komanda un vadība;
  - vi) vai uz kuģa ir pieejamas drošības, navigācijas un sakaru iekārtas un kāda ir to kapacitāte;
  - vii) vai uz kuģa ir personas, kurām vajadzīga steidzama medicīniskā palīdzība;
  - viii) vai uz kuģa ir mirušas personas;
  - ix) vai uz kuģa ir grūtnieces vai bērni;
  - x) laika un jūras apstākļi, tostarp laika un jūras prognozes;
- g) gaidot norādījumus no glābšanas koordinācijas centra, iesaistītās vienības veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu attiecīgo personu drošību;

- h) ja uzskata, ka kuģis ir nenoteiktības, trauksmes vai briesmu stāvoklī, tomēr personas, kas atrodas uz kuģa, atsakās pieņemt palīdzību, iesaistītā vienība informē atbildīgo glābšanas koordinācijas centru un pilda tā norādījumus. Iesaistītā vienība turpina pildīt pienākumu aprūpēt, uzraugot kuģi un veicot visus pasākumus, kas vajadzīgi attiecīgo personu drošībai, vienlaikus izvairoties no jebkādu tādu darbību veikšanas, kuras varētu pasliktināt stāvokli vai palielināt ievainojumu vai dzīvības zaudēšanas iespējamību;
- i) ja trešās valsts glābšanas koordinācijas centrs, kurš ir atbildīgs par meklēšanas un glābšanas reģionu, neatbild uz informāciju, ko nosūtījusi iesaistītā vienība, tā sazinās ar uzņēmējas dalībvalsts glābšanas koordinācijas centru, ja vien šī iesaistītā vienība neuzskata, ka cits starptautiski atzīts glābšanas koordinācijas centrs spēs labāk uzņemties meklēšanas un glābšanas situācijas koordinēšanu.

Darbības plānā var būt sīka informācija, kas pielāgota attiecīgās jūras operācijas apstākļiem.

3. Ja meklēšanas un glābšanas situācija ir pabeigta, iesaistītā vienība, apspriežoties ar starptautisko koordinācijas centru, atsāk jūras operāciju.

10. pants

Izcelšana krastā

1. Darbības plānā, saskaņā ar starptautiskajām tiesībām, un ievērojot pamattiesības, ir iekļauti vismaz turpmāk izklāstītie noteikumi jūras operācijā pārtverto vai izglābto personu izcelšanai krastā:

- a) pārtveršanas gadījumā teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā, kā paredzēts 6. panta 1., 2. vai 6. punktā vai 8. panta 1. vai 2. punktā, izcelšana krastā notiek piekrastes dalībvalstī, neskarot 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu;
- b) pārtveršanas gadījumā atklātā jūrā, kā paredzēts 7. pantā, izcelšana krastā var notikt trešā valstī, par kuru tiek uzskatīts, ka no tās kuģis ir izbraucis. Ja tas nav iespējams, izcelšana krastā notiek uzņēmējā dalībvalstī;
- c) meklēšanas un glābšanas situācijās, kā paredzēts 9. pantā, un neskarot glābšanas koordinācijas centra atbildību, uzņēmēja dalībvalsts un iesaistītā dalībvalsts sadarbojas ar atbildīgo glābšanas koordinācijas centru, lai apzinātu drošu vietu un, ja atbildīgais glābšanas koordinācijas centrs izraugās šādu drošu vietu, tās nodrošina, ka izglābto personu izcelšana krastā notiek ātri un efektīvi.

Ja nav iespējams panākt to, ka iesaistītā vienība tiek atbrīvota no 9. panta 1. punktā minētā pienākuma cik drīz vien praktiski iespējams, ņemot vērā izglābto personu un pašas iesaistītās vienības drošību, tai atļauj izglābtās personas izcelt krastā uzņēmējā dalībvalstī.

Minētie noteikumi izcelšanai krastā neuzliek pienākumus dalībvalstīm, kuras nepiedalās jūras operācijā, ja vien tās nav skaidri devušas atļauju veikt pasākumus to teritoriālajā jūrā vai pieguļošajā zonā saskaņā ar 6. panta 6. punktu vai 8. panta 2. punktu.

Darbības plānā var būt sīka informācija, kas pielāgota attiecīgās jūras operācijas apstākļiem.

2. Iesaistītās vienības informē starptautisko koordinācijas centru par jebkuru personu 4. panta izpratnē klātbūtni, un starptautiskais koordinācijas centrs nosūta šo informāciju tās valsts kompetentajām iestādēm, kurā notiek izcelšana krastā.

Darbības plānā ir to kompetento valsts iestāžu kontaktinformācija, kuras veic atbilstīgus turpmākus pasākumus.

11. pants

Grozījums Regulā (EK) Nr. 2007/2004

Regulas (EK) Nr. 2007/2004 3.a panta 1. punkta un 8.e panta 1. punkta attiecīgi j) apakšpunkta beigās pievieno šādu teikumu:

“Šajā sakarā izstrādā darbības plānu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 656/2014 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 656/2014 (2014. gada 15. maijs), ar kuru paredz noteikumus ārējo jūras robežu uzraudzībai saistībā ar operatīvo sadarbību, ko koordinē Eiropas Aģentūra operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (OV L 189, 27.6.2014., 93. lpp.).”

12. pants

Solidaritātes mehānismi

1. Dalībvalstij, pie kuras ārējās robežas izveidojas steidzami risināma ārkārtas situācija, ir iespēja pieprasīt:
  - a) Eiropas robežsardzes vienību izvietojumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8.a pantu, tādējādi sniedzot minētajai dalībvalstij ātru operatīvo palīdzību;
  - b) tehnisku un operatīvu palīdzību no aģentūras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2007/2004 8. pantu, lai šī dalībvalsts saņemtu palīdzību attiecībā uz dalībvalstu savstarpēju koordināciju un/vai ekspertu izvietojumu nolūkā atbalstīt kompetentās valsts iestādes;
  - c) ārkārtas palīdzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 515/2014 ⁽¹⁾ 14. pantu, tādējādi palīdzot apmierināt steidzamas un īpašas vajadzības ārkārtas situācijā.
2. Dalībvalstij, kura cieš no stipra migrācijas spiediena, kā dēļ rodas steidzami izskatāmi pieprasījumi tās uzņemšanas spējām un patvēruma sistēmām, ir iespēja pieprasīt:
  - a) Eiropas Patvēruma atbalsta birojam patvēruma atbalsta grupu izvietojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 439/2010 ⁽²⁾ 13. pantu, tādējādi dodot dalībvalstij iespēju izmantot šo grupu kompetenci, piemēram, saistībā ar tulkošanas pakalpojumiem, kā arī saņemt informāciju par izcelsmes valstīm un zināšanām par patvēruma lietu izskatīšanu un pārvaldību;
  - b) ārkārtas palīdzību saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 516/2014 ⁽³⁾ 21. pantu, tādējādi palīdzot apmierināt steidzamas un īpašas vajadzības ārkārtas situācijā.

13. pants

Ziņojums

1. Aģentūra līdz 2015. gada 18. jūlijam un pēc tam katru gadu iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai ziņojumu par šīs regulas īstenošanu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 515/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiāla atbalsta instrumentu ārējām robežām un vīzām un atceļ Lēmumu Nr. 574/2007/EK (OV L 150, 20.5.2014., 143. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 439/2010 (2010. gada 19. maijs), ar ko izveido Eiropas Patvēruma atbalsta biroju (OV L 132, 29.5.2010., 11. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 516/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Patvēruma, migrācijas un integrācijas fondu, groza Padomes Lēmumu 2008/381/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumus Nr. 573/2007/EK un Nr. 575/2007/EK un Padomes Lēmumu 2007/435/EK (OV L 150, 20.5.2014., 168. lpp.).

2. Ziņojumā apraksta procedūras, ko aģentūra ievieš, lai īstenotu šīs regulas nosacījumus jūras operācijās, un informāciju par šīs regulas ieviešanu praksē, tostarp sīku informāciju par atbilstību pamattiesībām, kā arī ietekmi uz minētajām tiesībām, un informāciju par iespējami notikušiem incidentiem.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Lēmuma 2010/252/ES spēkā esība

Lēmums 2010/252/ES zaudē spēku no šīs regulas spēkā stāšanās dienas.

15. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Briselē, 2014. gada 15. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS